

men jeg maa sige, jeg er ikke tilfreds med denne Undersøgelse. Jeg lagde Mærke til, at Ministeren til sidst sagde, at „han havde erklæret“, at „han havde erkendt“. Hvem er det, der har erkendt? Hvem har man spurgt? Manden er død, og der staar ingen Steder skrevet, at han havde erkendt. Jeg synes, at Lægen paa Frederiksberg ikke har været paa sin Plads og bør drages til Ansvar; thi naar en Mand kommer til ham og bliver undersøgt, og Lægen ved, at det er en meget svær Sygdom, Manden lider af, som kan faa de frygteligste Følger, bør Lægen ikke tillade, at Manden rejser til Sønderjylland. — Endvidere skulde Lægen have meddelt Lægerne i Sønderjylland, at der kom en Mand, „som trods min Henstilling ikke er blevet her i København, med en saa alvorlig Sygdom, at De maa have deres Opmærksomhed henvendt derpaa“. Det har Lægen ikke gjort. Denne Sag er ikke belyst, som den bør oplyses, og jeg kan ikke føle mig tilfreds med, hvad der er oplyst. Jeg lagde ogsaa Mærke til, at den højtærede Minister sagde, at da den menige kom ned til Sønderjylland, oplyste han, at han var blevet syg under Rejsen; men det var jo det, der ikke var sket.

Jeg mener, at Fejlen ligger hos Lægen paa Frederiksberg. Denne burde ikke paa nogen som helst Maade have tilladt Manden at rejse; men naar han endelig gjorde det, burde han meddele Lægerne i Sønderjylland, i hvilken Forfatning denne Mand var. Om man dernede har undersøgt ham, som man bør og skal, tør jeg ikke sige; men i alt Fald er det vist bevist, at Mandens Afføring har været fuld af Blod. Naar man konstaterer dette, har man ikke Lov til at udskrive Manden, efter at han kun har ligget paa Hospitalet i 6 Dage; Lægen dernede burde have fastholdt Manden og sagt: De maa ikke rejse, De bliver her inde.

Jeg har før set Eksempler paa, hvordan syge Soldater kan blive behandlet. Jeg har selv en Son, som jeg har maattet rive ud af Militærtjenesten, fordi han var syg. Jeg har ikke faaet den Opfattelse, at man behandler de menige saa grundigt, som man bør og skal. I den Sag, jeg havde med at gøre, maatte jeg bogstavelig slide Manden ud af Sygehuset for at faa ham under en kyndig Behandling. Der bliver ikke altid taget saa højtideligt paa Soldaterne. Man henviser til, at der ofte er nogle, der simulerer; de har ikke Lyst til Tjenesten, og det er ikke værd at tage saa højtideligt paa deres Beklagelser over Sygdom.

Jeg er, som sagt, ikke tilfreds med de Oplysninger, der er kommet frem. Lad os se at faa fat i de Breve, Soldaten har skrevet hjem, og se, hvad det er, han siger. Jeg henstiller endnu en Gang til Ministeren nærmere at undersøge denne Sag.

Stilling: Det er en Tilfredsstillelse for mig, at den højtærede Forsvarsminister er enig med mig i, at Læge Osier burde have indlagt Soldaten paa Garnisons Sygehus i København i Stedet for at lade ham rejse til Aabenraa. Jeg beder nu den højtærede Forsvarsminister gøre Ansvar gældende overfor Militærlægen, Dr. Osier. Det er vist tvivlsomt, om Forsvarsministeren kan gøre Ansvar gældende overfor de andre Læger; men overfor Dr. Osier kan det lade sig gøre, da han er Militærlæge. Jeg beder Ministeren gøre Ansvar gældende overfor ham for Pligtforsømmelse, som har haft Døden til Følge for en værnepligtig. Saa vil der blive indledt en Undersøgelse, som jeg antager, man kan tillægge mere Værd end den; vi i Dag har hørt Referatet af. I den omtales en Samtale mellem Lægen og den menige. Ja, hvem har hørt den Samtale? Er det aldeles givet, at den menige saa bestemt har modsat sig at blive indlagt paa Garnisons Sygehus? Det ved ingen rigtig Besked om; men alt saadant vil vi maaske faa opklaret, hvis Forsvarsministeren indleder en fornyet Undersøgelse og gør Strafansvar gældende overfor Dr. Osier. Det er det, jeg her anmoder Ministeren om. — Jeg kan forsikre den højtærede Forsvarsminister om, at der bliver ikke Ro om den Sag, før der bliver foretaget mere, end der hidtil er foretaget.

L. Rasmussen: Den højtærede Forsvarsminister sagde, at denne Sag var blevet fremdraget i den socialdemokratiske Presse for at lægge Militærvæsenet for Had. Jeg vil gerne sige, at det hænder ikke sjældent, at der i den socialdemokratiske Presse fremdrages Sager om Myndighedsmisbrug indenfor Hæren; og jeg indrømmer, at naar disse Sager fremdrages, og man har de Vanskeligheder; man har ved at faa Oplysninger, hænder det ogsaa, at man kommer til at bringe Oplysninger, der ikke fuldt ud er rigtige. Men hvad den højtærede Minister vil erkende, det er; at mange Gange er det netop paa Grundlag af den socialdemokratiske Presses Paatale, at man har faaet skyldige, som ellers vilde være sluppet, draget